

Zf ZAGREBAČKA
FILHARMONIJA

150
godina

**GRIMO
VAS
GLAZBOM**

CRVENI CIKLUS

Petak/26.3.2021.

Tvornica kulture / 19:30

VETON MAREVCI dirigent
LEON KOŠAVIĆ bariton

Händel / Dvořák / Haydn

Petak / 26.3. / 19:30

Tvornica kulture, Šubićeva 2

150 godi ma

CRVENI CIKLUS

ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

VETON MAREVCI dirigent

LEON KOŠAVIĆ bariton

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Mesija, uvertira

4'

ANTONÍN DVOŘÁK

Biblijske pjesme, op. 99

27'

Oblak i tama ovijaju njega
Ti si moj štit i moj zaklon
Počuj mi, Bože, molitvu
Jahve je pastir moj
Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu
O Bože, vapaj mi poslušaj
Na obali rijeke babilonskih
Pogledaj na me i smiluj se meni
K brdima oči svoje uzdižem
Pjevajte Jahvi pjesmu novu

JOSEPH HAYDN

52. simfonija u c-molu

23'

Allegro assai con brio
Andante
Menuetto - Allegretto
Finale: Presto

VETON MAREVCI dirigent

S upravo navršenih 29 godina, **Veton Marevci** jedan je od najperspektivnijih mladih dirigenata u Hrvatskoj. Orkestralno dirigiranje studirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Uroša Lajovica i Mladena Tarbuka. Od sezone 2020./2021. zaposlen je na mjestu dirigenta Zbora HNK-a u Splitu.

Sa Zagrebačkom filharmonijom počinje surađivati 2015., kada nakon dvije uspješne izvedbe Orffove kantate *Carmina Burana* postaje asistent dirigenta na godinu dana. Blisku suradnju sa Zagrebačkom filharmonijom ostvaruje i u daljnjim nastupima, kada ravna izvedbama Beethovenove Četvrte simfonije, Schumannova Koncerta za violončelo, Prokofjevljeve simfonijske bajke *Peća i vuk* i dr. Ravna i humanitarnim koncertima Filharmonije, poput onoga sa svjetski poznatim dvojcem 2Cellos.

Godine 2018. počinje surađivati s Hrvatskim narodnim kazalištem u Zagrebu. Kao asistent dirigenta priprema

Wagnerova *Ukletog Holandeza*. Upravo u HNK-u u Zagrebu u travnju 2018. odrađuje i diplomski ispit na kojemu ravna izvedbom Puccinijeve opere *La Bohème*; u toj prigodi naslovnu ulogu Mimì pjeva Evelin Novak. Zagrebačka opera ponovno ga angažira već iduće sezone 2018./19. kada ravna izvedbama Mozartove *Čarobne frule*.

Suradnju ostvaruje i sa Simfonijskim orkestrom HRT-a. Prvi put ovim orkestrom ravna 2018. na Samoborskoj glazbenoj jeseni, a 2019. otvara 59. glazbene večeri u sv. Donatu. Pod njegovim ravnanjem, u nakladi diskografske kuće Croatia Records, objavljene su snimke Papandopulova Koncerta za saksofon te Obradovićeve skladbe *Bird concerto* za saksofon i orkestar. Osim s orkestrom, od 2016. surađuje i sa Zborom HRT-a kao asistent dirigenta. Od mnogobrojnih projekata izdvaja se rad na Bernsteinovoj *Misi*, vlastiti koncert u ciklusu *Sfumato* te otvorenje 44. osorskih glazbenih večeri kada ravna izvedbom skladbe *Missa Dalmatica* Franza von Suppèa.

Ravnao je i Slovenskom filharmonijom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom te Zadarskim komornim orkestrom. U prosincu 2019. uz Dubrovački simfonijski orkestar, Valentinu Fijačko Kobić i Tomislava Mužeka ostvaruje uspješni koncert na Dubrovačkom zimskom festivalu. Godinama je umjetnički voditelj Karlovačkog komornog orkestra. Od 2013. djeluje kao asistent dirigenta Akademskog zbora *Ivan Goran Kovačić*.

Usavršavao se na seminarima Colina Mettersa i Aluna Francisa. Uz Ivana Repušića, jedini je dirigent koji je dobio nagradu Mladi glazbenik godine, koju mu je za 2018. dodijelila Zagrebačka filharmonija. Na sedmom Međunarodnom natjecanju mladih dirigenata *Lovro von Matačić* natjecao se među šesnaest najboljih. Na seminaru za zbarske dirigente u organizaciji Hrvatskog sabora kulture bio je asistent voditelja Tomislava Fačinija.

Javno je govorio o važnosti ravnopravnosti spolova u svojoj profesiji, kada je kao panelist sudjelovao na konferenciji *Stakleni strop - žene u poslovnom okruženju*.

LEON KOŠAVIĆ bariton

Bariton **Leon Košavić** (Karlovac, 1991.) diplomirao je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu 2015. u klasi Giorgia Suriana kod kojeg se i danas školuje. Službeno školovanje nastavlja u The Queen Elisabeth Music Chapel u Belgiji pod vodstvom Joséa van Dama. Godine 2011. osvojio je prvu nagradu na Državnom natjecanju učenika i studenata glazbe i plesa u Dubrovniku, te je iste godine kao najmlađi solist uspješno nastupio u ulozi Moralèsa u studentskoj produkciji opere *Carmen* G. Bizeta. U zagrebačkom HNK-u debitirao je 2012. kao Papageno u Mozartovoj *Čarobnoj fruli*. Dobitnik je Nagrade publike na natjecanju *Mladi pjevač godine* 2013. Koncertne direkcije Zagreb. Pobjednik je 2. hrvatskog natjecanja mladih glazbenih umjetnika *Papandopulo* u kategoriji solo-pjevanja. U kolovozu 2014. osvojio je treće mjesto na međunarodnom pjevačkom natjecanju *Mirjam Helin* u Finskoj.

Dobitnik je Nagrade *Ferdo Livadić* na natjecanju u sklopu 39. samoborske glazbene jeseni 2014. godine. Iste je godine proglašen i mladim glazbenikom godine u izboru Zagrebačke filharmonije. Dobitnik je *Emmerich Smola Förderpreis* 2015. u Njemačkoj. Primio je Nagradu hrvatskog glumišta za ulogu *Don Giovannija* u Mozartovoj istoimenoj operi u produkciji HNK-a u Osijeku. Plasirao se u finale međunarodnog natjecanja *Queen Sonja International Music Competition* 2015. u Norveškoj. U svibnju 2016. osvojio je treće mjesto na prestižnom 9. međunarodnom natjecanju *Stanisław Moniuszko* u Varšavi, a primio je i nagradu za najboljeg stranog izvođača poljske popijevke. Nastupa na brojnim pozornicama u Hrvatskoj i inozemstvu. Bilježi nastupe u HNK-u u Zagrebu, Rijeci i Osijeku, Koncertnoj dvorani Vatroslava Lisinskog, na Dubrovačkim ljetnim igrama, Splitskom ljetu, Osorskim glazbenim večerima, Pasijskoj baštini, Varaždinskim baroknim večerima, Samoborskoj glazbenoj jeseni i dr. Nastupa na koncertima sa Zagrebačkom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom HRT-a i Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. U suradnji s dirigenticom Nathalie Stutzmann nastupa na koncertima s filharmonijskim orkestrima iz Londona, Liverpoola, Bergena, Stavanger, Osla, Göteborga, Rotterdama, São Paula i Bamberga. Debitirao je na pozornicama Finske nacionalne opere u Helsinkiju, operama u Lausannei u Švicarskoj, Stuttgartu, Strasbourgu, Liègeu, Antwerpenu, kao i u Royal Opera House u Londonu.

godini
150
lta

GEORG FRIEDRICH HÄNDEL

Mesija, uvertira

Oratorij *Mesija* **Georg Friedrich Händel** (1685. - 1759.) skladao je 1741. godine, na prekretnici profesionalnog djelovanja, kada je nakon gotovo trideset godina intenzivnog pisanja opera talijanskoga tipa - glazbeno briljantnih, s virtuosnim pjevačima, često na libreta osrednje kvalitete - pokleknuo pod pritiskom dijela engleske javnosti koji se oštro opirao golemom talijanskom utjecaju. Tu promjenu javnog ukusa Händel je uočio i prije, te je već desetljeće ranije ponudio "englesku operu bez glume" - oratorij na engleskom jeziku. Glazbena struktura polazila je od uvertire na francuski način, nakon koje su slijedili nizovi recitativa i arija u izvedbama često proslavljenih opernih pjevača, a u središte glazbene dramaturgije Händel je postavio grandiozne zborove, majstorski skladane u raznolikim tehnikama. Sadržaji su uglavnom bili starozavjetni, a izvodili su se na pozornicama kazališta! Smatrajući ih svečanim djelima za kazalište unatoč njihovim religijskim temama, Händel je uporno tražio da ih se izvodi u kazalištu bez scenskog uprizorenja, dok bi u pauzama izvodio svoje orguljske koncerte.

Iako je prije nastanka *Mesije* Händel izveo šest takvih oratorija, kada je 14. rujna 1741. stavio završni potpis na partituru *Mesije*, počela je povijest jednoga od najatraktivnijih djela svih vremena. Poznato je, ali zato ništa manje nevjerojatno, da je djelo dovršio u 24 dana: u rukopisu je zapisao da je rad započeo 22. kolovoza, završio 12. rujna, dok je orkestraciju zaključio 14. rujna. Bilo je to netom prije odlaska u Irsku na poziv vojvode od Devonshirea, gdje je trebao prisustvovati izvedbama vlastitih djela u koncertnoj sezoni. Za vrijeme boravka u Dublinu od jeseni 1741. pa sve do kolovoza 1742. pored mnogih uspješno izvedenih djela, 13. travnja 1742. praizveden je i oratorij *Mesija*. Svrha koncerta bila je dobrotvorna: "za oslobođanje zatvorenika iz nekoliko tamnica i za pomoć bolnici Mercer's u Stephenovoj ulici te Dobrotvornoj ambulanti na Inn's Quayju". Već je javna generalna proba 9. travnja izazvala izuzetnu pozornost, a događanja su pomno pratile novine. Očekujući navalu publike, žene su bile zamoljene da ne nose podsuknje, a muškarci da mačeve ostave kod kuće. Očekivanja su doista bila realna: u koncertnu dvoranu koja je mogla primiti 600 ljudi, ušlo je njih 700!

Prva londonska izvedba u Covent Gardenu 23. ožujka 1743. nije bila tako toпло primljena, većinom zbog opozicije koja je negodovala zbog uporabe kršćanskih tekstova u kazalištu. Trebalo je niz godina da *Mesija* stekne popularnost u Londonu, tijekom kojih je Händel nastavio priređivati kazališne izvedbe "novoga sakralnog oratorija" s opernim pjevačima. Recepcija se promijenila kada je 1750. priredio prvu crkvenu izvedbu pod vlastitim ravnanjem u kapeli pri Foundling Hospital, kao dobrotvornu priredbu za tu londonsku ubožnicu. Suvremenici su tada napisali da je *Messiah* "nahratio gladne, obukao gole, te odnjegovao uboge".

Oratorij otvara jedan od ukupno dva čisto instrumentalna broja; posrijedi je francuska *sinfonia* u ABA formi sa svečanom, punktiranom početnom sekcijom i kontrastno bržim fugalnim središnjim dijelom.

ANTONÍN DVOŘÁK

Biblijske pjesme, op. 99

Biblijske pjesme ciklus su od deset popijevki skladanih na stihove iz *Knjige psalama*. Ciklus se smatra ne samo vrhuncem skladateljstva **Antonína Dvořáka** (1841. - 1904.) na području solo popijevke, nego i jednim od najznačajnijih opusa u toj glazbenoj vrsti.

Djelo je nastalo u New Yorku, tijekom samo tri tjedna mjeseca ožujka 1894. godine, za skladateljeva prvog boravka u Sjedinjenim Državama. Nije zabilježen vanjski povod njihovu nastanku, niti je posrijedi bila narudžba. Djelo se pojavilo u trenutku prekretnice u Dvořákovu životu, iako ne posjedujemo konkretne dokaze o specifičnim razlozima (kaže se da je poslovično uspješno umio prikriti vlastite emocije). Svečani i produbljeni intimni karakter ciklusa tim je više iznenađujuć znamo li da ga je skladao na vrhuncu karijere, niti tri mjeseca nakon prazničke *Simfonije iz Novoga svijeta*, kao najvećega, nikad prevladanog trijumfa svojega skladateljstva.

Tekstove koje će uglazbiti odabrao je iz više različitih psalama, iz takozvane *Kraljičke biblije* (nazvane po

mjestu Kralice nad Oslavou u južnoj Moravskoj gdje je tiskana u 16. stoljeću); posrijedi je prvi cjeloviti prepjev Biblije sa izvornih jezika na češki, koji se i danas smatra standardnim češkim prepjevom. Korištenjem čeških prepjeva skladatelj je postigao direktnije i prirodnije svjedočanstvo svojega odnosa prema odabranim biblijskim predlošcima s kojima je, očigledno, svakodnevno bio u bliskome kontaktu.

Obično se spominje da je nastanak ciklusa bio povezan s vijestima iz Europe o smrti nekih Dvořáku dragih i važnih ljudi: oca Františka, skladatelja P. I. Čajkovskog i Ch. Gounoda te dirigenta Hansa von Bülowa. Dvořákov otac je, međutim, preminuo dva dana po završetku ciklusa, a tadašnja korespondencija ne otkriva da je skladatelj znao da mu je otac na samrti.

Općenito se često previđa intervju koji je Dvořák dao lipnja 1894., po povratku iz Sjedinjenih Država na ljetne praznike u domovinu, u kojemu je otkrio kako želi skladati ciklus pjesama te da se, s obzirom da su temu romantične ljubavi već iscrpili drugi autori od Schumanna nadalje, odlučio okrenuti biblijskoj tematici.

Druga okolnost koja često izmiče pozornosti jest činjenica da se *Biblijskim pjesmama* Dvořák vratio vokalnoj glazbi na češkome jeziku, nakon *Te Deuma* (na latinskom) i kantate *The American Flag* (na engleskom jeziku). Tijekom američkih godina skladatelj je sve više osjećao čežnju za domovinom, što je svakako mogao biti dovoljni razlog za skladanje *Biblijskih pjesama*; prva popijevka, koja će naposljetku završiti kao sedma, bit će *Na obali rijeka babilonskih*, upravo natopljena takvim osjećajima. Odabrani tekstovi obiluju i prizorima prirode prema kojoj je Dvořák gajio posebne osjećaje. Skice pokazuju brojne promjene ususret konačnom redosljedju pjesama, s općenitom intencijom kretanja od tmine prema svjetlosti, od "oblaka i tame" u prvoj popijevci do ekstatičnog poziva svemu na zemlju da slavi Gospodina u posljednjoj.

"Posrijedi je ostvarenje izrazite duhovne dubine u kojemu skladatelj razgovara s Bogom o strahovima koje sluti, o vjeri i veselju nad Božjim djelima. Ciklus je istinski izraz Dvořákovske skrušene vjere u Boga,

bez najmanjeg traga površne ceremonije ili lažnoga patosa. Pjesme su svjesno oslobođene bilo kakvog znaka nepotrebne kićenosti te oduzimaju dah krajnjom jednostavnošću, poniznošću i iskrenošću, kao i čistom muzičkom invencijom. Nakon prethodnih velikih duhovnih ostvarenja - prije svega nakon *Stabat mater* i *Rekvijema - Biblijskim pjesmama* Dvořák je postigao još višu razinu intimnosti, koja ide u korak s minimalnim izborom glazbenih sredstava. Sve pjesme dijele rijetki intenzitet emocije i iznimnu melodijsku ljepotu. Zadržavajući stilsko jedinstvo, cjelokupni ciklus krije u sebi nesvakidašnje bogatstvo i raznolikost ekspresiviteta: od trenutaka bolne uznemirenosti, potom spokojne meditativnosti do sreće nad ljudskim postojanjem. Kompozicijske tehnike koje Dvořák koristi također su mnogobrojne, od jednostavnih recitativa koji podsjećaju na tihi molitvu do kantilena golemoga luka i raspona. Klavirska dionica u potpunosti je nekićena, svedena isključivo na element harmonijskog i ritamskog temelja, uz tek poneki primjer imitativnih pasaža", bilježi Ondrej Supka.

Ciklus je objavljen kod Simrocka 1895., a u siječnju te godine skladatelj je priredio i orkestralne aranžmane prvih pet popijevki iz ciklusa. Preostalih pet orkestrirao je 1914. dirigent Vilém Zemánek, a kasnije ponovno skladatelji Jarmil Burghauser i Jan Hanuš, godine 1955. u povodu objavljivanja skladateljevih sabranih djela.

Nije poznato gdje je i kada integralno praižvedena originalna verzija uz pratnju klavira. Pet pjesama koje je orkestrirao Dvořák predstavljeno je prvi put 4. siječnja 1896. u Pragu u izvedbi baritona Františka Šíra uz pratnju Češke filharmonije pod skladateljevom vodstvom.

Dvořák je izvorno skladao ciklus za altovski glas, možda imajući u vidu suprugu, koja je vrlo vjerojatno predstavila popijevke u privatnoj izvedbi priređenoj za autora ranije spomenutog intervjua, nakon čega je on zapisao: "Ove pjesme ostavit će neizbrisivi trag u srcima svakog slušatelja svojom jednostavnošću i čistim, dubokim osjećajima. Možda u početku neće biti ispravno shvaćene. No što će se više izvoditi, to će više otkrivati nove ljepote koje su u njima skrivene!".

JOSEPH HAYDN

52. simfonija u c-molu

52. simfonija, skladana početkom 1770.-ih, često se opisuje kao posljednja *Sturm und Drang* simfonija u opusu "oca simfonije", **Josepha Haydna** (1732. - 1809.). H. C. Robbins Landon opisao ju je kao "baku" Beethovenove *Pete simfonije*, ne samo zato što je u oba slučaja riječ o izrazito dramatičnim ostvarenjima, već čisto i stoga što su obje simfonije skladane u "sudbinskom" tonalitetu c-mola.

Znanstvenici se slažu u ocjeni prema kojoj je Haydnovo skladateljstvo u razdoblju kojemu pripada i večerašnja Simfonija u c-molu - između 1768. i 1773. godine - doživjelo stanoviti zaokret. Mark Evan Bonds tako ističe kako je razdoblje Haydnova *Sturm und Dranga* bilo doba istraživanja i eksperimenta tijekom kojega je skladatelj isprobavao raznolike skladateljske tehnike kojima je nalazio nove putove glazbenog izraza.

Pariški muzikolog poljskoga podrijetla Théodore de Wyzewa u članku *A propos stogodišnjice smrti Josepha Haydna* bio je prvi koji je godine 1909. Haydnova molska djela iz ranih 1770.-ih povezao uz *Vihor i nagon*, književni

Jahve - slavni Kralj

Oblak i tama ovijaju njega,
pravda i pravo temelj su prijestolja njegovoga.

Oganj ide pred njim
i sažiže okolo dušmane njegove.
Munje mu svijet osvjetljaju;
zemlja to vidi i strepi.

Brda se tope pred Jahvom k'o vosak,
pred vladarom zemlje sve.
Nebesa navješćuju pravедnost njegovu,
svi narodi gledaju mu slavu.
Ps 97 (2-6)

Pohvala Božjem zakonu

Ti si moj štiti i moj zaklon,
u tvoju se riječ ja uzdam.
Odstupite od mene, zlikovci;
držat ću zapovijedi Boga svoga.
Pomozi mi i spasiti ću se,
na tvoja ću pravila svagda paziti.
Moje tijelo dršće od straha pred tobom,
sudova tvojih ja se bojim.
Ps 119 (114-115, 117, 120)

Molitva progonjenoga

Počuj mi, Bože, molitvu,
ne krij se molbi mojoj;
obazri se na me i usliši me!
Mučim se u svojoj tjeskobi.

Srce mi je ustreptalo,
i strah me samrtni spopade.
Užas me i trepet hvata,
groza me obuže.

Zavapih: "O, da su mi krila golubinja,
odletio bih da otpočinem!
Daleko, daleko bih letio,
u pustinji se nastanio;
brzo bih si potražio sklonište
od bijesne oluje i vihora."
Ps 55 (2-3, 5-9)

pokret koji će među ostalim iznjedrili Goetheova *Werthera* i Schillerove *Razbojnice*. Kasniji autori uložiti će stanovitu rezervu u pogledu Wyzewinih tumačenja, smatrajući kako Haydnove simfonije iz toga razdoblja pokazuju prvenstveno glazbene poveznice s Bachovim drugim sinom Carlom Philippom Emanuelom Bachom i njegovim "kultom osjećajnosti" (*Empfindsamkeit*) – po kojemu sam umjetnik mora biti "dirnut da bi mogao dirnuti druge", ali i s novom opernom estetikom Christoph Willibalda Glucka, "sa snažnim unisonima, sinkopiranim ritmovima, orkestracijom mračnih boja i molskim tonalitetima" (G. Pestelli), tolikom genijalnosti utjelovljenim u *Orfeju* i *Euridici* i drugim majstorovim operama.

Prije no o nekom izoliranom umjetničkom fenomenu, glazbeni pisci umjesto o glazbenom *Sturm und Drangu* danas radije pišu o čitavome spletu raznolikih estetičkih i filozofskih ideja koje su utjecale na umjetnike toga uzbudljivog razdoblja u kojemu je Europa prelazila iz doba plemstva u novo doba prosvijećenog građanstva: "*Empfindsamkeit*, ideja o umjetniku kao geniju, te zamisao da su i umjetnost i priroda uzvišeni nisu nadahnjivali samo književnost *Stürmera* i *Drängera*", zaključuje irska muzikologinja Abigail Chantler, "nego i estetičku teoriju i kompozicijsku praksu skladatelja poput Glucka, C. Ph. E. Bacha i Haydna".

Stoga, kada J. A. P. Schultz piše o simfoniji u Sulzerovoj *Sveopćoj teoriji lijepih umjetnosti* iz 1771.-74. godine, on iznosi neku vrstu skladateljskog manifesta koji tako dobro pristaje upravo večerašnjoj simfoniji:

"Simfonija je izvrsno prikladna izražavanju veličanstvenog, svečanog, pa i uzvišenog. Allegra najboljih simfonija sadrže velike i snažne ideje, slobodno komponiranje, prividni metež melodije i harmonije, snažno izraženi ritam raznih vrsta, moćne basovske linije i unisona, usklađene unutarnje glasove, slobodne imitacije, često teme tretirane na način fuge, iznenadne prijelaze i promjene iz jednoga tonaliteta u drugi... bogata sjenčanja *forte*a i *piana*, a ponajprije *crescenda*".

Priprema i realizacija tekstova
G.A.D. PRODUKCIJA / www.gad.hr

Jahve - Pastir dobri

Jahve je pastir moj;
ni u čem ja ne oskudijevam;
na poljanama zelenim
on mi daje odmora.

Na vrutke me tihane vodi
i krijepi dušu moju.
Stazama pravim on me upravlja
radi imena svojega.

Pa da mi je i dolinom smrti proći,
zla se ne bojim, jer si ti sa mnom.
Tvoj štap i palica tvoja
utjeha su meni.
Ps 23 (1-4)

Himna za borbu i pobjedu / Pohvala Jahve Kralja

Pjevat ću ti, Bože, pjesmu novu,
na harfi od deset žica svirat ću.

Svaki ću dan tebe slaviti,
ime ću tvoje hvaliti uvijek i dovijeka.
Velik je Jahve i svake hvale dostojan,
nedokučiva je veličina njegovaa!

Govore o blistavoj slavi tvoga veličanstva,
i čudesa tvoja objavljuju.
Kazuju strahovitu silu djela tvojih,
veličinu tvoju pripovijedaju.
Ps 144 (9); Ps 145 (2-3, 5-6)

Molitva prognanika / Čeznja za Bogom

O Bože, vapaj mi poslušaj,
budi pomnjev na molitvu moju!
Jer ti si moje sklonište,
utvrda čvrsta protiv dušmana.
O, da mi je stanovati uvijek u tvom šatoru,
da se sklanjat' mogu pod okrilje tvoje!

O Bože, ti si Bog moj;
gorljivo tebe tražim;
tebe žeda duša moja, tebe želi tijelo moje,
kao zemlja suha, žedna, bezvodna.
Tako ću te slaviti' za života,
u tvoje ću ime ruke dizati.
Duša će mi biti kao sala i mrsa sita,
hvalit ću te kliktavim ustima.
Ps 61 (2, 4-5); Ps 63 (2, 5-6)

Prognanikova pjesma

Na obali rijeka babilonskih
sjedasmo i plakasmo
spominjući se Siona;
o vrbe naokolo
harfe svoje bijasmo povješali.

I tada naši tamničari
zaiskaše od nas da pjevamo,
porobljivači naši zaiskaše da se veselimo:
"Pjevajte nam pjesmu sionsku!"

Kako da pjesmu Jahvinu pjevamo
u zemlji tuđinskoj!
Nek' se osuši desnica moja,
Jeruzaleme, ako tebe zaboravim!
Ps 137 (1-5)

Molitva u pogibelji

Pogledaj na me i smiluj se meni,
jer osamljen sam i nevoljan.

Odagnaj tjeskobe srca moga,
iz bojazni mojih izbavi me!
Vidi nevolju moju i muku
i oprosti sve grijeha moje!

Čuvaj dušu moju, izbavi me:
neću se postidjeti, jer se tebi utekoh.
Ps 25 (16-18, 20)

Jahve - čuvar Izraelov

K brdima oči svoje uzdižem:
odakle će mi doći pomoć?
Pomoć je moja od Jahve
koji stvori nebo i zemlju.

Tvojoj nozi on posrnuti ne da
i neće zadrijemati on, čuvar tvoj.
Ne, ne drijema i ne spava
on, čuvar Izraelov.
Ps 121 (1-4)

Jahve - Kralj i Sudac / Jahve - Kralj i Sudac

Pjevajte Jahvi pjesmu novu,
jer učini djela čudesna.
Sva zemljo, poklikni Jahvi,
raduj se, kliči i pjevaj!
Neka huči more i što je u njemu,
krug zemaljski i stanovnici njegov!

Rijeke nek' plješću rukama,
zajedno s njima neka se brda raduju!
Nek' se raduje polje i što je u njemu.
Raduj se nebo i kliči zemljo!
Neka huči more i što je u njemu!
Ps 98 (1, 4, 7, 8); Ps 96 (12, 11)

** Prepjevi psalama preuzeti su iz Biblije u izdanju Kršćanske sadašnjosti, Zagreb 1987., autor prepjeva: Filibert Gass*

Zf ZAGREBAČKA FILHARMONIJA

VIOLINE I. Orest Shourgot, koncertni majstor,
Teodora Sucala Matei, Saki Kodama, Lana Dominik, Marija Bašić,
Alina Gubajdullina, Korana Rucner Novak, Davide Albanese

VIOLINE II. Sho Akamtsu*, Val Bakrač**, Iva Kralj, Dragana Tomić,
Vlatka Pecić Juranić, Josip Novosel, Branimir Vagroš

VIOLE Lucija Brnadić*, Hiwote Tadesse**, Aleksandar Jakopanec,
Tajana Škorić, Igor Košutić, Marko Otmačić

VIOLONČELA Jasen Chelfi*, Vinko Rucner**, Martina Pavlin,
Dora Kuzmin Maković

KONTRABASI Nikša Bobetko*, Antal Papp**, Dubravko Palanović

FLAUTE Renata Penezić*, Dijana Bistrović

OBOE Dani Bošnjak, Katarina Grubić

KLARINETI Mario Fabijanić*, Dunja Košutić

FAGOT Jorge Ricardo Luque Perdomo*

ROGOVI Viktor Kirčenkov*, Daniel Molnar

TRUBE Marin Zokić*, Mario Lončar

TIMPANI Tomislav Kovačić

UDARALJKE Leonarde Losciale

HARFA Mirjam Lučev Debanić*

NADZORNIK ORKESTRA Davor Capković

* vode dionica / ** zamjenici vođa dionica

Izdavač: Zagrebačka filharmonija

Za izdavača: Mirko Boch, ravnatelj

Urednik: Ivan Lozić

Oblikovanje i grafička priprema: G.A.D. PRODUKCIJA d.o.o.

Tisak: Printera Grupa d.o.o.

**Zagrebačka filharmonija zadržava pravo izmjene programa.*

Grad Zagreb

PARTNER U OFF CIKLUSU

MEDIJSKI PARTNERI

JutarnjiLIST

START

VIJENAC

ZAGREB
moj grad

SPONZORI

WIENER
OSIGURANJE
VIENNA INSURANCE GROUP

BCC
services

CVIJEĆE Izabel

SLUŽBENO VOZILO

PORSCHE
INTER AUTO